

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2359/2021
03.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Весне Субић, Јасминке Станојевић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Смиљана Ристић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Краљеву и тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Горан Аврамовић, адвокат из ..., ради конституисања права службености пролаза, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3013/19 од 26.11.2019. године, у седници одржаној 03.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3013/19 од 26.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3013/19 од 26.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П 2135/2016 од 10.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се конституише право службености пролаза пешице и возилима у корист повласне парцеле власништво тужиоца кп .../... КО ..., а која полази (лева страна пута) са међне линије кп .../... и .../... а на 23,7 метара (6,6 + 9,1 + 8,00) од тремеђе кп .../..., .../... и .../... и иде преко послужне кп .../... власништво туженог ВВ у правцу северозапада у дужини од 24,9 м настављајући преко кп .../... власништво туженог ББ у правцу севера у укупној дужини од 37,7 м (10,2 + 27,5) где се ломи ка североистоку у дужини од 13 м одакле наставља преко послужне кп .../... власништво тужене Републике Србије истим смером у укупној дужини од 14,4 м (3,5 + 10,9) те потом иде преко послужне кп .../... власништво Републике Србије истим смером у дужини од 2 м где се ломи ка северозападу у дужини од 9,8 м и долази до међне линије са кп .../... којом скреће ка северозападу у дужини од 4 м да би затим десна страна пута ишла преко кп .../... у правцу југоистока у дужини од 14,5 м где се ломи ка југозападу у дужини од 4,4 метара па наставља истим смером преко кп .../... у укупној дужини од 20,3 метара (10,3 + 9,5) настављајући преко послужне кп .../... у правцу југозапада и југа у укупној дужини од 11,5 метара (6,0 + 5,5) одакле наставља преко послужне кп .../..., власништво Републике Србије у правцу југа у дужини од 21,2 метара (7,8+13,4) продужавајући међном линијом кп .../... и .../... у

правцу југа у дужини од 11,6 м па истим смером међном линијом кп .../... и .../... у дужини од 23,7 све КО ..., где долази до полазне тачке, а затим наставља преко кп .../... КО ..., власништво тужене Републике Србије у дужини од 271 метар поред међне линије кп ..., .../..., .../..., .../..., .../... и .../... КО ... и долази до међне линије кп ... (некатегорисани пут) и кп .../... КО ..., а који пут је ширине 2,5 м што су тужени дужни признати тужиоцу и омогућити му несметани пролаз описаном трасом службености пешице и возилима. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да суд обавезе тужену Републику Србију да са кп .../... КО ..., уклони три стабла јасике а туженог ВВ да уклони стабла постојећа на спорном путу на кп .../... КО ... и то осам младих стабала јасена пречника 8-10 цм, једно стабло ораха пречника 17 цм. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженима ВВ и ББ на име трошкова поступка плати 492.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3013/19 од 26.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П 2135/2016 од 10.01.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужених ББ и ВВ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној ради разматрања правног питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Тужени ВВ је поднео одговор на посебну ревизију.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...87/18) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена, због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2).

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца прописани чланом 404. став 1. ЗПП. Предмет спора у овој парници је захтев тужиоца за конституисање права службености пролаза пешице и возилима у корист повласне парцеле тужиоца преко послужних парцела тужених, као и захтев тужиоца да тужена Република Србија и тужени ВВ, уклоне одређена стабла са својих парцела. У конкретном случају ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора што не може да буде разлог за одлучивање о посебној ревизији. Осим тога, уз ревизију нису достављене пресуде којима је у идентичној или сличној чињеничној и правној ситуацији донета другачија одлука, што би било од утицаја на одлучивање о ревизији ради уједначавања судске праксе. У овом поступку нема потребе за одлучивањем о ревизији ради разматрања правног питања у интересу равноправности грађана.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 18.10.2016. године са захтевом за конституисање права службености пролаза пешице и возилима као и захтевом за чинидбу, а вредност предмета спора која је означена у тужби је 10.000,00 динара.

Како је побијани део правноснажне пресуде испод динарске противвредности од 40.000 евра, што је законски цензус за изјављивање ревизије у смислу члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић